

Veelbesproken project

Le-Roy-tuin tot puin vermalen

Het college van bestuur heeft de puintuin van Bouwkunde aan de Lismortel bij het paviljoen laten opruimen. Geruisloos en zonder er ruchtbaarheid aan te geven. Graafmachines hebben vorige week in drie dagen tijd de ongeveer driehonderd meter lange puinsingel weggewerkt. Een steenbreker elders in de stad heeft het aangevoerde puin inmiddels vermalen.

Zo is een einde gekomen aan een veelbesproken project dat begon met de aanvoer van het puin van de in 1973 afgebroken St. Antoniuskerk aan de Boschdijk. Door het milieu zijn gang te laten gaan was er de laatste jaren een uniek stukje natuur op de TH-terreinen ontstaan. Met een 'overval bij maanlicht,' zoals Bouwkundemedewerker ir. Wil Thijssen het noemt, is daar nu een einde aan gekomen.

Van de redactie

In het begin van de jaren zeventig heeft de puintuin de gemoederen op de THE hevig beziggehouden. Voor- en tegenstanders zaten elkaar toen met regelmaat danig in de haren. De puintuin, ook wel naar een van de toenmalige begeleiders van het project, de Louisle-Roy-tuin genoemd, lag er de laatste jaren als een monument bij. Er werd niet meer aan gewerkt. De eerste jaren zijn er steeds wisselende generaties studenten mee beziggeweest. Toen Le Roy na drie semesters vertrok, bloedde het project min of meer dood. Wil Thijssen, landschapsarchitect bij Bouwkunde (vakgroep Urbanistiek en Ruimtelijke Ordening) nam daarna de begeleiding van het project over. Zegt: 'Na het vertrek van Le Roy zijn we het project van

een meer ecologisch standpunt gaan bekijken. De natuurlijke ontwikkeling hebben we gewoon laten doorgaan. Na de aanvankelijke aanzet konden de dingen daarna spontaan gebeuren. De natuur kon haar gang gaan.'

Waarom?

Waarom moest de puintuin zo overhaast verdwijnen? Ir. Hans Kalkhoven, hoofd Bouw Technische Dienst: 'Het is gebeurd naar aanleiding van een verzoek van het IPO. Daar wilde men als het nieuwe gebouw klaar was de puintuin niet meer voor de deur hebben. Ik heb het verzoek doorgeleid aan het college van bestuur en dat ging er mee akkoord. Dat het allemaal zo snel is gegaan komt omdat we nu het puin konden afvoeren naar een steenbreker die tijdelijk in Eindhoven stond. We konden daar tegen een

Kieskeurig is men indertijd niet geweest bij de aanvoer van het puin voor het Le-Roy-project. Naast grote brokken metselwerk en gesteente van de St. Antoniuskerk dumpte men ook bijna complete heiligebeelden. Welke heilige het beeld op de foto moet voorstellen was niet bekend. Het ontbrekende hoofd is nooit voor de dag gekomen.

Bulldozer in actie bij het ruimen van de puintuin.

sterk gereduceerde prijs gebruik van maken.'

Een ander belangrijk argument om de puintuin op te ruimen was de bereikbaarheid van de gasleidingen die eronder lagen.

Ondanks de argumenten van het CvB vindt Thijssen het toch een droevige zaak dat de tuin nu weg is. Volgens hem moet er ook voor zaken als de puintuin een plaats zijn op de THE, toch al een strikt technisch instituut. De contrasterende waarde van de puintuin vindt hij daarom erg belangrijk. Hij is dan ook verontwaardigd over het plotse besluit van het college van bestuur om deze te laten opruimen.

Zegt: 'De gebeurtenissen stemmen me toch wel verdrietig. Zeker als het op deze manier moet. Niemand bij Bouwkunde wist er iets van. Op zijn minst had men ons toch kunnen inlichten.'

Schande

Verskillende Bouwkundemedewerkers zijn dan ook heel erg boos. Ook Louis le Roy. De thans in Oranjewoud woonachtige eco-architect, zoals hij zich noemt, spreekt er schande van.

Le Roy: 'Het hele punt is natuurlijk dat men in principe niet bereid is om in de tijd te werken. Men vindt het gewoon prettig om mooie vlakke gestructureerde grasvelden, paden en gebouwen te hebben. Voor een puintuin is dan geen plaats. Men heeft er nooit achter gestaan, al heeft de THE indertijd zelf het initiatief daartoe genomen. De argumenten die men nu gebruikt zijn erg eenzijdig en raken kant noch wal.'

Le Roy wijst er ook op dat het terrein tussen auditorium en T-hoog een kopie is van de puintuin. Alleen gestructureerd en daardoor ontzettend duur. 'Erg kortzichtig en niet goed te praten,' aldus Le Roy.

Promotie ir. Harrie Flinsenber

Ir. Henricus Johannes Flinsenber zal ter verkrijging van de graad van doctor in de technische wetenschappen op vrijdag 16 december van vier tot vijf uur in de grote zaal van het auditorium van de THE zijn proefschrift en stellingen verdedigen.

Promotoren zijn: prof.dr. L.H.Th. Rietjens en prof.dr. J. Uhlenbusch. De titel van het proefschrift luidt: 'Fossil fuel fired closed cycle MHD power generating experiments'.

In dit proefschrift beschrijft Flinsenber de analyse van het generatorgedrag tijdens bepaalde experimenten met de 5 MWth blow-down installatie.

De 31-jarige Harrie Flinsenber (Eindhoven) behaalde in '76 zijn ingenieursbul (afd. Elektrotechniek) aan de THE. Vanaf die tijd werkte hij als 'diagnosticus' bij het MHD-project en begin '81 trad hij in dienst van de Stichting Energieonderzoek Centrum Nederland. ▶

